

A vallásról szóló ismeretek oktatásának relevanciája a pszichológia képzésben

Barcsa Krisztina

A vallás és pszichológia kapcsolata nem csak mély gyökerekre vezethető vissza, de ugyancsak elmondhatjuk, hogy közös múltjukat és jelenüket egyaránt viharosság, felemás viszony jellemzi. Jó példa erre a két, talán legtöbbet emlegetett és legnevesebb pszichológus valláskritikája, valláshoz fűződő viszonya munkásságuk során. Míg Freud műveiben egyetemes kényszerneurózisnak, illetve az emberiség gyerekkorához kapcsolódó - mely gyerekkorból fel kell nőnünk idővel a vallás megszüntetése által - jelenségnek nevezi a vallást, Jung más aspektusból közelíti meg a kérdést. Carl Gustav Jung válogatott előadásai között találhatunk a téma szempontjából két olyan kiemelendő írást, amelyekben kifejti, hogy mennyire eltérően viszonyul a vallás és a pszichológia a mentális problémákhoz, azok kezeléséhez. Jung ezen előadásában röviden tesz egy utalást - vagy sokkal inkább javaslatot - is arra vonatkozóan, hogy mennyire gyümölcsöző tudna lenni, ha a pszichológusok és a lelkészek (vagy papok) összedolgoznának a pszichoterápiás kezeléseik során.

Jung javaslata azonban bizonyos szempontból a kortárs társadalom számára is aktuális és releváns - ha nem relevánsabb, mint a kijelentés megszületésének idején. A vallás és pszichológia közös dimenziójával kapcsolatban kiterjedt és gazdag szakirodalommal találkozhatunk külföldön és belföldön egyaránt. Ezen irodalom kisebb része koncentráltan azonban arra a kérdésre, hogy milyen mélységben, mely dimenzió mentén integrált a vallás, mint a kulturális diverzitás egyik alapköve a felsőoktatás keretei között oktatott pszichológusok képzésébe.

Előadásomban a téma számára releváns elméleteken és kutatásokon keresztül igyekszem bemutatni a kérdéskör kortárs helyzetét és azon felvetés relevanciáját, miszerint szükséges és fontos-e a pszichológusképzésbe integrálni a vallási ismeretek oktatását?